

(המשך מעמוד 65)

מכור את חלקי במועדון. כרגע רפי וטרי לא נותנים לי ללכת ואני עדיין שותף. ראובן כץ יחליף אר. תי. הוא יהיה המנהל והיועץ וש- לום פנסטגר יהיה המתפעל. החווה בין המתפעלים החדשים היה אמור להיכנס לחוקפו ב-12 בדצמבר. כיום הראשון שעבר. הי מועדון עלה באש כמה ימים קודם לכן.

ליאור ורשבסקי, המנהל האדמיניסטרטיבי של רשת עיסקי שאר. לי. הסביר: "ברור שכל הוצאות הנזק שנגרם ובניית מועדון חדש יחיו על חשבוננו. המתפעלים החדשים יקבלו מועדון חדש ומשור סף. יפה פי כמה ממה שהיה עד היום. אני יכול להעריך את הנזק והוצאות חידוש המועדון ב-40-60 מיליון לירות."

המועדון על שלוש קומותיו מי בוסת בחברת ירדניה. את הסכום שבו בוסת המועדון סירבו בעלי המועדון וחברת הבטוח לציין. כדי להרגיע את החושדים שהיה כאן מעשה הצתה מכון, כדי לזכות בן סכום הביטוח, אמר ליאור: "מה שאני כן יכול לומר, זה שאחרי שישולמו לקבוצת שאולי סכומי הר ביטוח, עוד ניאולץ להוציא כסף רב מכיסנו הפרטי, כדי להביא את המקום למצב שהיה. קבוצת שאולי לא תרויח מהביטוח."

רוני שטן, בעל הבניין, הסתובב בבוקר המום בין הריסות המקום ודרש משוקי בן-גוריון להחזיר את הבניין לאותו מצב שבו הוא קיבל אותו. שוקי הבטיח לו חגיגה. שכל הנזק יתוקן עד מהרה. כולל אינס-טלציה חדשה.

באותה הזדמנות הבטיח בן-גוריון חגיגה לכל הציבור, כי בתוך חודש ייפתח המועדון שנית. במת- כונת חדשה.

המועדון, שהחל דרכו לפני 6 שנים, בנוי במתכונת הוקי-לארצית מובהקת. הוא פעל כמועדון חברים סגור, מבין 900 החברים בו רבים הם רופאים, אנשי-עסקים, עורכי-דין, אנשי-מחשבים, דוגמניות, סט-רים ופוליטיקאים - כולם כאלה המשוחקקים להוסיף לתוארם את המילה "צמרת".

אין זו הפעם הראשונה שאחד מעסקיו של רפי שאולי עולה באש. ב-1971 נשרף כליל מועדון האנדוים שהיה שייך לאשתו דאז, מאנדי רייס-דייוויס. אחרי השריפה ארזה מאנדי את חפציה, לקחה את בתה שהיתה אז בת שנתיים, ונעלמה אישם בבריטניה.

המועדון ידע תקופות של עליות ומורדות. תקופת-הזהר שלו היתה שנה אחרי היפתחו. כשנפתח קולו-טיאום עליידי שניים מעובדי המקום לשעבר, סמי הירש וטלי עומר, היה חשש שהעסק המתחרה ינגוס בחברי המועדון, אולם אחרי זמן מועט התברר, שחבריו נשארו נאי-מנים לו, והוא ביסס את מעמדו כמקום-הבילוי האקסקלוסיבי ביותר בעיר.

קשה לתאר מה היה קורה אילו השריפה היתה פורצת בשעה שהי בלים היו עדיין שהים במקום. הי מועדון היה בן שלוש קומות. בניי-הן היו מדרגות ולולייניות. דלת-הכניסה בקומת-הביניים היתה עשו-יה מוטות-ברזל, שהסתובבו כלאי-מת שאדם אחד הצליח להשתחל לי-תוכם. אילו שהו אורחים במועדון בזמן השריפה, אין ספק שאותה דלת-ייקרתית, שרק בני-מול זכו לחדור בעדה, היתה הופכת למיכ-שול לפני המבקשים לצאת ה- מקום היה נעשה למלכודת-אש-עבורם.

שוקי בן-גוריון טוען בלהט, ש- השריפה היתה תוצאה של קצר חשמלי. הנולם היה פנה למכבי-האש כדי לברר אם נכון הדבר. מנהל-המחלקה לכיבוי-אש בעיר-ריה, אהרון אשל, מסר בתגובה: "עדיין לא קבענו את הסיבה לדלי-קה. אנשי מכבי-האש עדיין בוד-קים את העניין. כשנפתרו את ה- תעלומה, נגלה את הסיבה לדליקה אך ורק לשמאי ולעורכי-הדין של ה-צדדים". ניריה גל

הוידוי האישי של שלוש הצעירות שנתפסו בהעברת הרואי

גם אנחנו

השנת השנו בלבנו

מה לעשות. הוא ביקש ממני ל- השאיר את הילד.

אני מטופלת כבר שנים בלישכת-הסעד, ואני בטוחה שיעזרו לי ב- דיור וכלכלה. חוץ מזה אני מת- כונת לעבוד ולגדל את הילד שלי לבד.

אין לי אף אחד ואני לא יודעת מה יהיה עם שמעיה. הוא לפני מישפט ומקווה שהוא יצא מזה. אני בעצמי הייתי משתמשת ב- לבן, אבל עכשיו בהריון, אמרו לי שזה לא בריא לתינוק, או הפסק- תי בינתיים. זה נותן הרגשה טובה ואפשר להיזרק יופייזופי. עכשיו גם כולם עצורים, כך שקשה להשיג חומר.

גם במישטרה אמרו לי שזה יגמר גם טוב אם אמשך.

עד כאן סיפורי של יפה. שמעיה אנג'ל, שהיה לחוץ ב- כלא. התחיל לרחוק בשפיגלר לש- לם ועברו סכומי כסף גדולים. הן לפרקליטו של אנג'ל, דויד יפתח, הן לאמו של שמעיה, כמו כן ביקש אותה, כאשר טילפן מהכלא. לדאוג לעוד אסירים שישבו עימו, מב- חינה כספית.

שפיגלר נקלע לבעיה. לא היה לו כל-כך הרבה כסף. הוא עצמו צרך כמות גדולות של הירואין ו- היה זקוק לכל פרטסה.

הוא ביקש משמעיה, דרך אנשים שנכנסו לכלא, כי יסדר לו תחנה (למימכר הירואין). המכניסה כסף רב.

שמעיה דיבר עם מישהו וסידר לו תחנה בכרם-התימנים.

"הבנתי

שזה סמים"

פיגלר, שהיה בדרך-כלל במעקב מישטרה, חשש לגעת

עם אסימונים מטלפון ציבורי ב- בית-הסוהר, והם היו בקשר. באחת הפעמים התקשר שמעיה, ושימעון לא היה בבית. הוא דיבר איתי ב- טלפון בערך 20 דקות. נדלקנו אחד על השני בטלפון, ושמעיה ביקש שאבוא לבקר אותו בכלא רמלה. הסכמתי והלכתי עם שפיגלר ל- ביקור.

כמוכן שהבאנו לו לבן כלכלא, כי הוא משתמש חזק והיה צריך את זה.

הביקור היה בחדר בלי סורגים. היה שם סוהר אחד. שמעיה ישב איתנו. אני, כמו שראיתי אותו, נדלקתי עליו. פיתאום קם שמעיה ודיבר עם הסוהר. הוא ביקש ממנו שהוא רוצה לדבר איתי לבד בשי- רותים. הסוהר הסכים והסתובב. שפיגלר אמר לי: "תתחשבי בו. הרא יושב כבר 5 חודשים ולא ראה בחוריה".

שיגנו נכנסנו ביחד לשירותים ועשינו מיספר. היינו שם בערך 20 דקות.

קלרה אדרי. יחד איתה שכרה די- רה ליד כיכר-אתרים. פגשתי את קלרה, יפה ויוכי. לקלרה, לידת יפה. היה ירד, שימעון בן-דוד, המכונה שפיגלר, בשל דמינו לשחקן הכדורגל מרד- כי שפיגלר.

את שפיגלר הכירה קלרה ביפו, שם היו שכנים בימי ילדותם. שימי- עון ("שפיגלר") בן-דוד היה עברי- יין מאז היותו נער. בזמנו התפר- סם בשעה שברח מהמישטרה ו- חזר אחרי שהבטיחו לו, כי יאפשרו לו להתחתן ולא יאסרו אותו.

סיפור נשואיו הופיע אז בכל העיתונים. שפיגלר, שהחל סוחר בהירואין, הפך להיות גרומן ב- עצמו. הוא הסתכסך עם אשתו ועבר לגור אצל קלרה ויפה, בירתן שליד כיכר-אתרים.

שתי הנשים, סיפרו, כי לשימעון לכו-הוב. לדיבריהן הוא התנהג יפה, ומעולם לא הפריע להן. יפה ניהלה איתו רומן קצר.

סיפרה יפה: שימעון היה משתמש בלבן (הי-

ר דירה מרווחת, ליד כיכר- אתרים, פגשתי את קלרה, יפה ויוכי.

הן יצאו מבית המעצר אברכיביר, אחרי ששהו שם כחודשיים. שלוש- תן נעצרו בדירה השייכת לקלרה ויפה, אחרי מעקב ממושך של אנ- שי מיחלקי-הסמים במישטרת תל- אביב.

שלושתן שימשו כבלדריות הירר- אין, ונוצלו על-ידי סוחר-סמים כדי להעביר את הירואין ממקום אחד לשני.

כשחזרו מבית-המעצר מצאו את הדירה נעולה. המנעול הוחלף, והן לא יכלו להיכנס הביתה. בעל-הבית קרא בעיתונים מה היה עיסוקן של הדיירות, והחליט לסלק אותן מה- דירה.

אחרי תחנונים הסבירים, כי אין להן לאן ללכת והיכן לגור, הת- רכך ליבו של בעל-הבית והוא היר- שה להן להישאר בדירה במשך 10 ימים נוספים, עד שתמצאנה מקום לגור בו.

יפה נמצאת בחודש הרביעי להר- יונה. בעיתונים נכתב כי ביקשה מהשופט, אחרי מעצרה, שלא לי- הישלח לבית-הכלא וזוהו הרצתה מכיוון ששם מחכה להם, שמוליק, אשתו של שמעיה אנג'ל, שממנו הרתה. לכן הושארה היא וחברר- תיה, קלרה ויוכי, בבית-המעצר אברכיביר במשך חודשיים.

יפה היא שחורת-שיער, בעלת פנים עדינות, עיניים שחורות גדו- לות וגוף שברירי. סימניה-ההירן כמעט שלא ניכרים בה. היא רוצה ללדת את בנו של שמעיה אנג'ל. למרות בקשות והצעות של עובדות סוציאליות, אשר מטפלות בה ב- משך שנים, אין לה איש בעולם, כך היא מספרת, וחיה הקצרים רצופים טרגדיות.

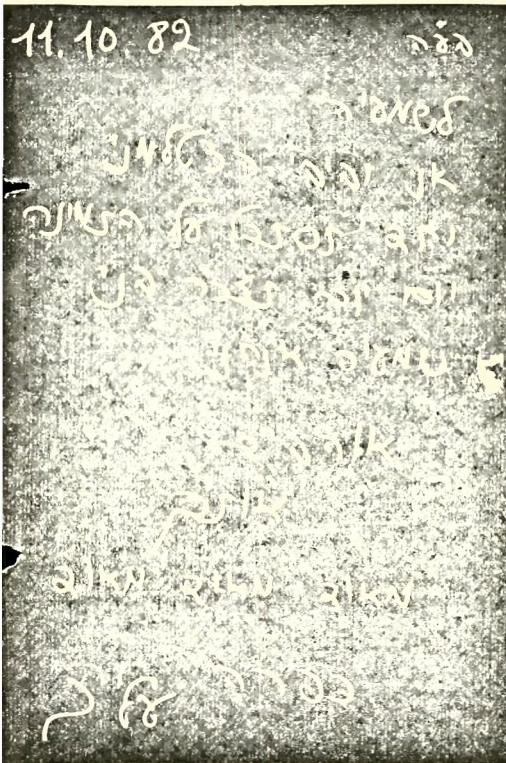
היא נולדה לפני 23 שנים. בשי- כונת שבזי, יש לה שני אחים יותר מבגורים. בילדותה היו הוריה מסר- כסכים, אביה היה שיכור והיא זר- כרת כי הוריה היו במלחמה מת- מדה. כשהיתה בת 5 הגיע אביה, מרדכי, הביתה באחד הלילות כשי- הוא שיכור.

יפה הקטנה ישנה עם אמה באר- תה מיטה, אביה נטל סכין מהמיט- בח ושחט את אמה מול עיניה של יפה. הוא ניסה גם לפגוע ביפה, השתולל וחתך אותה בפניה ובי- דה. עד היום נשארו צלקות בגופה למזכרת מאותו לילה איום. האם מתה כעבור כמה דקות ו- האב נדון למאסר-עולם. יפה נמס- רה למישפחות אומנות ועברה תקר- פות מסויימות ממוסד אחד לשי- גי.

"נדלקנו

זה על זה"

ב גיל 17 עמדה ברשות עצמה ועבדה כמלצרית. בצבא לא שירתה. היא גרה או בהוסטל ב- רחוב בול בתל-אביב. זהו מקום מגורים לנערות במצוקה. השייך ל- מישרד הסעד. היא שהתה בהוסי- טל שלוש שנים ושם הכירה את

שני הצדדים של תצלום: יפה מרדכי והכלב בזכי "אובלים אותן מאוד מאוד מאוד..."

בעצמו בחומר. היות שבאותה תקר- פה הוא גר בביתן של קלרה ויפה, ובנוסף לשתי אלה היו מבקרות שם עוד חברות, שגם הן היו "מריחות לבן" לפעמים, ואשר להן היה מי- חלק את החומר בחינם, גייס נערות אלה והפך אותן לבלדריות סמים. אחת הנערות שהי מבקרות ב- בית, יוכבד ("יוכי") רונן, היתה חיילת, שהכירה את קלרה ויפה כאשר הן שהו בהוסטל ברחוב בול. היא נהגה לבקר אותן לפעמים, ושם הכירה את שפיגלר.

שמעיה ביקש שאשאר איתו ב- קשר. הוא התקשר אליי הרבה הי- ביתה וכתב לי מיכתבים, ביקרתי אותו בכל שבוע, בדרך כלל יחד עם שפיגלר, הבאנו לו לבן. תמיד קיימנו יחסים. הסוהרים חיבבו אותו והבינו אותו.

באותה תקופה ראיתי את עצמי כחברה של שמעיה, כי הוא ביקש אותי לא לשכב עם אחרים, כך שי- קיימתי יחסים רק איתו. במשך הזמן גיליתי שאני בה- ריון, סיפרתי לו והתייעצתי איתו

רואין), באופן קבוע. אבל לפע- מים היה נתקע בלי כסף, אז היה שותה אדולן, שהוא סם תהליף לי- לבן. את האדולן היה מקבל במרכז לגמילה מסמים ביפו, אצל ד"ר רייטר. לשם הולכים כל הנרקומנים כדי לקבל סם בחינם, כשאין להם כסף לקנות הירואין. שפיגלר היה עובד יחד עם שמעיה בלבן. שמעיה היה כבר תקופה ב- בית-הסוהר, אבל היה מתקשר ל- שפיגלר אלינו לדירה. לכל אסיר יש אפשרות לסלפן